

af Fattigvæsenet«, er indsat Ordet »midlertidig« foran »at støtte«, hvorhos der er gjort forskellige Tilføjelser dertil. Det bestemmes saaledes, at Fattighjælp, der er ydet en gift Mand paa Grund af forskyldt eller uforskyldt Trang, ikke efter Ægteskabets Ophør skal have i Medfør, at hans *Enke* eller *fraskilte Hustru* udelukkes fra Understøttelse af Hjælpekassen*). Angaaende *Overførelse* af Personer, der har nydt Fattighjælp (jfr. Indm. Cirk. Nr. 170 af 8. Juni 1912) bestemmes, at tidligere modtagen Fattighjælp ikke udelukker fra Understøttelse af Hjælpekassen, naar der er hængaaet mindst tre Maaneder efter Fattighjælpens Ophør. Angaaende *Rejseunderstøttelse* bestemmes, at Hjælpekassen ikke maa yde en saadan, medmindre det forinden er godtgjort, at der er sikret den paagældende mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme paa anden Vis paa Ankomststedet. Endvidere: Understøttelse maa ikke ydes til Personer, der oppebærer *Alderdomsunderstøttelse* af det offentlige; ej heller maa Hjælpekasserne paatage sig Udgifter til trængende i en Kommune, hvis disse Udgifter kan afholdes af Kommunkassen uden Fattighjælps Virkning for Modtageren (jfr. § 61 i Fattigloven). Hovedreglen, at Understøttelse af Hjælpekassen ydes *efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde*, er forbleven uforandret.

3. Til den hidtil gældende Bestemmelse, at for saa vidt en Person, der opholder sig udenfor sin Forsørgelseskommune, indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder af sin Opholdskommunes Hjælpekasse har modtaget Hjælp til et Beløb af mindst 15 Kr., betragtes hans *Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen som hvilende* i 3 Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da Hjælpen udgjorde fornævnte Beløb, er føjet, at for saa vidt en Person, efter nærværende Lovs Ikrafttræden, indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder af Hjælpekassen har modtaget Understøttelse til Beløb af i alt 180 Kr. eller derover, kan der, naar ikke særlige Forhold taler derfor, *ikke inden 1 Aar* fra Udløbet af det

*) At forladte og fraseparerede Hustruer ikke er medtagne, er begrundet i, at disse i Trangstilfælde kan faa Fattigunderstøttelse uden Fattighjælps Virkning for dem (men for Manden).